

de

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji

Rady Miasta

OR.RM.0014.4.2.2022

Wiśła, 26 kwietnia 2022 roku

Komisja Kultury, Turystyki,

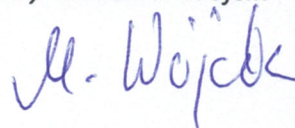
Promocji i Sportu

Komisja na posiedzeniu w dniu 25 kwietnia 2022 roku podjęła następujący wniosek:

1. „O wyrażenie opinii odnośnie nadania imienia dr. Mikołaja Bańczyka kompleksowi skoczni w Wiśle Centrum”

Przewodniczący Komisji

Radny Mirosław Wójcik

R07

3

Wisła, 23.03.2022 r.

Zespół Redakcyjny

Monografii Wisły

WPLYNEŁO
URZĄD MIEJSKI W WISŁE
SEKRETARIAT BURMISTRZA

31. 03. 2022
0-5847-021

Ilość załączników

podpis

na Komisję
Planing, Hurdok

Rada Miasta Wisła

pl. Hoffa 3

43-460 Wisła

Wniosek Zespołu Redakcyjnego Monografii Wisły

o nadanie im. dr. Mikołaja Bańczyka kompleksowi skoczni w Wisle Centrum

Dokonania dr Mikołaja Bańczyka poszły w zapomnienie podobnie jak i osiągnięcia wielu wiślańskich sportowców i działaczy, którym przyszło uprawiać sport w trudnych latach 50. i 60. XX wieku. Zespół Redakcyjny Monografii Wisły przygotowuje kolejny tom poświęcony sportowi i turystyce na terenie Wisły i pragnie przywrócić należne miejsce wielu sportowcom, którzy osiągnęli wybitne wyniki na arenie ogólnopolskiej i międzynarodowej, a także trenerów i działaczy, którzy z nimi pracowali.

Jednym z nich był dr Mikołaj Bańczyk, który działał na rzecz rozwoju sportu wśród młodzieży poprzez tworzenie odpowiedniej bazy, gromadzenie potrzebnego sprzętu, z którego korzystali skoczkowie, biegacze oraz inni sportowcy. Mikołaj Bańczyk pochodził z Katowic, gdzie się urodził 4 grudnia 1911 roku. W 1931 roku ukończył Seminarium Nauczycielskie w Mysłowicach, po czym podjął pracę zawodową w Janowie Śląskim, a następnie w Brzezinach Śląskich. W 1937 roku rozpoczął studia w Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie, które ostatecznie ukończył po wojnie, w 1950 roku.

Po zakończeniu działań wojennych w 1945 roku podjął pracę w Kuratorium Okręgu Szkolnego w Katowicach, gdzie pełnił funkcję wizytatora wychowania fizycznego. W tym czasie tworzył struktury szkolnych klubów sportowych na terenie województwa. Doprowadził do reaktywacji Śląskiego Okręgowego Związku Pływackiego i był pierwszym jego prezesem. Zorganizował pierwszą na Śląsku biblioteczkę metodyczną wychowania fizycznego i sportu.

W 1950 roku przyjechał do Wisły i podjął pracę w Liceum Ogólnokształcącym. Uczył wychowania fizycznego oraz przysposobienia wojskowego. Skupiał się głównie na rozwoju

narciarstwa, ale nie pomijał innych dyscyplin. Organizował liczne zawody szkolne, międzyszkolne i międzyklubowe. W 1957 roku utworzył Międzyszkolny Klub Sportowy z siedzibą w Liceum Ogólnokształcącym. Gromadził sprzęt sportowy, z którego mogli korzystać uczniowie. Przy ich pomocy wybudował w centrum Wisły dwie skocznie narciarskie wg projektu Leopolda Tajnera. Oddano je do użytku w 1958 i 1960 roku. Jego uczniowie odnosili sukcesy na arenie ogólnopolskiej i międzynarodowej.

Mikołaj Bańczyk opracował i opublikował prace: „Narciarstwo w szkolnym kole sportowym” (1955), „Wytyczne szkolenia narciarskiego w SKS”, „Wędrówki wakacyjne po Beskidzie Śląskim” (1964), „Sporty zimowe. Łyżwiarstwo figurowe, łyżwiarstwo szybkie, hokej, narciarstwo, saneczkarsstwo” (1967). Publikował także artykuły w czasopismach fachowych z dziedziny sportu i wychowania fizycznego.

Był wieloletnim członkiem PTTK, przez kilka lat członkiem Zarządu Koła w Wiśle. Zaangażował się w modernizację schroniska młodzieżowego na Koziańcach, którego przez pewien czas był kierownikiem. W 1959 roku w wiślańskim LO założył pierwsze koło turystyczno-krajoznawcze. Prowadził wiele obozów wędrownych. W 1966 roku obronił pracę doktorską w Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie.

Nie należał do żadnej partii politycznej. Był bezgranicznie oddany pracy pedagogicznej i społecznej. Za zasługi został odznaczony Odznaką Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej (1959). Zmarł 1 stycznia 1967 roku i został pochowany na cmentarzu katolickim w Wiśle.

Jego wychowankami byli m.in. Henryk Cieślak, Emil Dawid, Jan Kawulok, Jan Knoppek, Jan Kocjan, Jerzy Kufa i Józef Łupieżowicz (mistrz Polski w kombinacji norweskiej w 1963 roku), który tak opisał budowę skoczni za torami w centrum: *Inicjatorem był oczywiście Profesor Bańczyk, a wykonawcami głównie „licealiści”. Napracowaliśmy się mocno, ale zimą można było trenować blisko szkoły, nie tracąc czasu na dojazdy na Bobrów, do Malinki lub Głębiec, gdzie mieściły się skocznie. Chętnych do skakania za torami było wielu, czasami po lekcjach skakało około 50 chłopców, ze szkół i klubów. Na skok trzeba było w kolejce czekać nawet pół godziny. [...] W roku 1959-60 przystąpiono do budowy [...] większej skoczni; wykonawcy to też młodzież Liceum Ogólnokształcącego, tylko do prac ciesielskich przy „wieży” zatrudnił Pan Profesor fachowców. Mimo ogromu prac ziemnych, skocznie zbudowano bez użycia maszyn ręcznie z zastosowaniem najprostszych narzędzi. Skocznie stanowiły w tym czasie prawdziwe „eldorado” treningowe, [...] skakano „za torami” od rana do nocy, gdyż skocznie już wtedy otrzymały sztuczne oświetlenie, słabe bo słabe, ale skakać się dało.*

Po likwidacji boiska w obecnym Parku Kopczyńskiego, Mikołaj Bańczyk wraz z uczniami podjął się przygotowania nowego, choć małego boiska, od strony Domu Zdrojowego. Prace ziemne były także wykonywane przez uczniów, co odnotował we wspomnieniach Bogusław Swaczyna.

Dokonania Mikołaja Bańczyka na tle czasów, w których przyszło mu żyć i działać są na tyle znaczące, że powinny zostać uhonorowane. Opis jego działalności i dokonań, który znajdzie się w kolejnym tomie Materiałów do Monografii Wisły wydaje się zbyt skromny. Tego typu postawa winna być doceniona poprzez nadanie imienia dr. Mikołaja Bańczyka skoczniom, które powstały dzięki jego inicjatywie i determinacji.

Kupę Józ
Kupę
Mioduch
Pawel Gaj